

IN MEMORIAM

PROF. STJEPANU KASTROPILU

VERA GERERSDORFER

Djelovanjem tragičnog slučaja nestalo je dne 29. listopada iz naše sredine zauvijek kolege i čovjeka kojega će se svi koji su ga poznavali trajno i zahvalno sjećati. Njegovom smrti Filozofski fakultet u Zadru izgubio je dugogodišnjeg vjernog člana a Katedra za francuski jezik i književnost kvalitetnog stručnjaka, pedagoga i oduševljenog radnika koji je na njoj djelovao tako reći od njezina formiranja. Prof. Stjepan Kastropil pripadao je onim rijetkim intelektualcima-prosvjetarima koje uz do kraja izgrađeni i doručeni stručni profil rese istinska skromnost pravog znanstvenika kao i sve osobine čestitog čovjeka. Njegov je život do kraja ispunjavao rad, za rad on je isključivo i živio. To tiho, nenametljivo stvaranje bitna je oznaka sveukupne djelatnosti prof. Kastropila. Njegova stvaralačka opsesija bili su i ostali do kraja Francuska i Dubrovnik. Bio je najstroži nastavnik francuskog jezika i književnosti, ujedno profinjen propovjednik njezina duha i kulture. Uoči Hitlerova napada na Francusku, imao je hrabrosti govoriti o nepobjedivosti francuskog oružja i nesalomljivosti galskog duha. Kada su nakon ulaska okupatora 1941. godine u dubrovačkoj gimnaziji izmijenjeni nastavni programi pa je umjesto uobičajenog francuskog jezika na neuobičajen način uveden talijanski, prof. Kastropil je u znak diskretnog prosvjeda prvi sat talijanskog jezika otpočeo apoteozom Francuskoj i otvorenim pozivom da se pri učenju novog lijepog talijanskog jezika ne zaboravi trajno najljepši francuski jezik.

U Dubrovniku, koji ga je nadahnjivao isto tako kao u Dubrovnik zaljubljenog pjesnika Iva Vojnovića, prof. Kastropil ostavio je vidnog stvaralačkog traga kao: pokretač, urednik, suradnik časopisa, nastavnik Gimnazije, direktor Učiteljske škole, Naučne biblioteke, organizator kulturnih priredaba i izložbi na međunarodnoj razini, predavač na javnim tribinama. I ne samo u Dubrovniku. U Splitu djelovao je kao profesor Klasične gimnazije, suradnik *Književnog*

Jadrana. Od 1960. god. prof. Kastropil preuze predavanja iz francuske književnosti na Filozofskom fakultetu u Zadru. Na toj novoj dužnosti ponovno je našao sebe, doživio sreću, kako sam reče, da svoja godinama stjecana znanja predaje mladim znanja željnim ljudima.

Kao znanstveni istraživač prof. Kastropil je znanstveno obradio naše i strane rukopise u Naučnoj biblioteci u Dubrovniku te su se god. 1954. naši rukopisi pojavili u izdanju JAZU. Iz poznavaoća rukopisa izrastao je tako jedan od najboljih poznavalaca dubrovačke i općenito starije hrvatske književnosti, a bio je on i jedan od rijetkih naših poznavalaca svjetske književnosti. Iz područja dubrovačke književnosti prof. Kastropil objavio je brojna značajna djela, kao npr. studije o Đuru Hidži i Pjerku Buniću. Napisao je i jedinstvenu povijest književnog stvaranja na rodnom otoku koju je preskromno nazvao »Nacrtom za književnu povijest otoka Korčule«.

Kao pedagog prof. Kastropil je odgojio generacije mlađih vrsnih stručnjaka, koji danas uspješno djeluju kao nastavnici francuske književnosti, predavači, prosvjetni radnici.

Umirovljen, prof. Kastropil je i dalje djelovao u Zadru u kojem je dočekao zasluženu sveučilišnu afirmaciju. U vrijeme ispitnih rokova mi smo ga često viđali na Fakultetu, gdje je još godinama po umirovljenju obavljao ispite. Spremao je i izvanredni ciklus vanrednih predavanja za zimski semestar školske godine 1970-71.

Taj neumorni požrtvovni rad prekinut je zauvijek. Ali nije prekinut i put što ga je prof. Kastropil ostavio svojim učenicima i sljedbenicima u nasljeđe: put rada i oduševljenja za struku. Nije nestalo i neće nestati ni njegova djela. Za njegovim studijama i raspravama posegnut će i studenti i stručnjaci da bi u njima otkrili potreban znanstvenodubinski pogled i začuli onaj *humani* ton, svojstven jedinstveno djelima velikih evropskih romanista. I zato nije prazno slovo, kažemo li da će prof. Kastropil, skromni sin malog slikovitog Blata, živjeti i dalje s nama kroz svoje djelo i u njemu, u neizbrisivim tragovima svoga plodonosnog čestitog djelovanja. Mi, njegove kolege i prijatelji, kao i njegovi studenti, sačuvat ćemo mu vjerno i zahvalno sjećanje.